

PRIIMTI TEKSTAI

P8_TA(2016)0237

Bendrosios rinkos strategija

2016 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendrosios rinkos strategijos (2015/2354(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnį ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 9 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB¹,
- atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 28 d. Komisijos komunikatą „Bendrosios rinkos tobulinimas: daugiau galimybių piliečiams ir įmonėms“ (COM(2015)0550),
- atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 28 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Europos bendrosios skaitmeninės rinkos strategija. Analizė ir įrodymai“ (SWD(2015)0202),
- atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 28 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Bendrosios rinkos integracijos ir konkurencingumo ES ir jos valstybėse narėse ataskaita“ (SWD(2015)0203),
- atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 6 d. Komisijos komunikatą „Europos bendrosios skaitmeninės rinkos strategija“ (COM(2015)0192),
- atsižvelgdamas į 2011 m. balandžio 13 d. Komisijos komunikatą „Bendrosios rinkos aktas. Dvylika svertų augimui skatinti ir pasitikėjimui stiprinti. „Bendros pastangos skatinti naująjį augimą“ (COM(2011)0206),
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 3 d. Komisijos komunikatą „II bendrosios rinkos aktas. Drauge už naująjį augimą“ (COM(2012)0573),
- atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 9 d. Mario Monti ataskaitą Europos Komisijos

¹ OL L 304, 2011 11 22, p. 64.

- pirmininkui „Nauja bendrosios rinkos strategija Europos ekonomikai ir visuomenei“;–
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. kovo 11 d. rezoliuciją dėl bendrosios rinkos valdymo įgyvendinant 2015 m. Europos semestrą¹,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. gruodžio 11 d. rezoliuciją dėl Europos mažmeninės prekybos veiksmų plano, kuris būtų naudingas visiems dalyviams²,
 - atsižvelgdamas į savo 2016 m. sausio 19 d. rezoliuciją dėl kuriamo Bendrosios skaitmeninės rinkos akto³,
 - atsižvelgdamas į savo 2014 m. sausio 14 d. rezoliuciją dėl veiksmingos darbo inspekcijos kaip darbo sąlygų gerinimo Europoje strategijos⁴,
 - atsižvelgdamas į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto užsakytą 2014 m. rugsėjo mėn. tyrimą „Šnaudos, kurios būtų patiriamos bendrojoje rinkoje, jei nebūtų imamasi veiksmų ES mastu“ (angl. „The Cost of Non-Europe in the Single Market“),
 - atsižvelgdamas į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto užsakytą 2015 m. rugsėjo mėn. tyrimą „Strategijos siekiant užbaigti bendrosios rinkos kūrimą: „trilijono eurų premija““ (angl. „A strategy for completing the Single Market: “the trillion euro bonus”“),
 - atsižvelgdamas į Komisijos užsakytą 2015 m. lapkričio 20 d. tyrimą „Pavėluotų mokėjimų direktyvos *ex post* vertinimas“ (angl. „Ex-post evaluation of Late Payment Directive“),
 - atsižvelgdamas į Komisijos užsakytą 2014 m. lapkričio mėn. tyrimą „ES baldų rinkos padėtis ir galima baldų gaminių iniciatyva“ (angl. „The EU furniture market situation and a possible furniture products initiative“),
 - atsižvelgdamas į 2015 m. spalio mėn. redakcijos internetinę bendrosios rinkos rezultatų suvestinę,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto pranešimą ir Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nuomonę (A8–0171/2016),
- A. kadangi bendroji rinka buvo ir tebėra ES integracijos kertinis akmuo bei ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo variklis, nes ji palengvina prekybą visoje ES, kartu užtikrinant labai konkurencingos socialinės rinkos ekonomikos modelį, grindžiamą Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnio 3 dalimi;
- B. kadangi ES vidaus rinkos stiprinimas vis dar yra pagrindinis ekonomikos uždavinys, ypač atsižvelgiant į naujų technologijų plėtrą, kuriai būtina kritinio dydžio rinka, kad būtų sudarytos geresnės sąlygos pasaulinėje arenoje susiformuoti inovacijas

¹ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0069.

² Priimti tekstai, P7_TA(2013)0580.

³ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0009.

⁴ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0012.

diegiantiems konkurencingiems subjektams;

- C. kadangi vystant bendrąją rinką pastaraisiais metais buvo daug teigiamų pokyčių, tačiau pašalinus įvairias nepagrįstas fizines, teisines ir technines kliūtis beveik visose srityse būtų galima pasiekti daugiau (skatinant skaitmeninėmis technologijomis paremtą rinką, skatinant pradedančiąsias įmones, integruojant pasaulines tiekimo grandines, gerinant darbuotojų judumą ir socialines teises, reaguojant į naujus verslo modelius ir užtikrinant palankesnes sąlygas rinkai (angl. *market facilitation*), abipusį pripažinimą, standartizaciją ir specialistų licencijavimą);
- D. kadangi, remiantis paties Parlamento tyrimais, numatoma bendrosios rinkos sukūrimo nauda siekia trilijoną eurų (tai atitinka 615 mlrd. EUR galimą iš efektyvumo padidėjimo per metus gaunamą naudą); kadangi viena iš pagrindinių kliūčių didesniai struktūriniam ekonomikos augimui yra bendrosios rinkos susiskaidymas;
- E. kadangi tolesnei bendrosios rinkos integracijai reikalingas tikrai strateginis požiūris ir kadangi reaguoti į patiriamus iššūkius derėtų tiek politiniu, tiek techniniu aspektu, visų pirma nepagrįstų netarifinių kliūčių bendrojoje rinkoje atveju;
- F. kadangi ES turėtų siekti sukurti tikrą bendrąją rinką ir vertinti ją kaip bendrą visų piliečių, darbuotojų, ekonominės veiklos vykdytojų ir valstybių narių turtą, be to, kadangi bendroji rinka pasieks visą savo potencialą tik tada, kai ją tarpusavyje bendradarbiaudamos visapusiškai remis visos valstybės narės;
- G. kadangi ES lygmens taisyklės ir veiksmus reikėtų integruoti į bendrą strateginę viziją, taigi jie turėtų būti nuoseklūs ir neprieštarauti vieni kitiems; kadangi valstybės narės turi netaikyti diskriminacinių priemonių, pvz., prekybos ir mokesčių teisės aktų, kurie veikia tik tam tikrus sektorius ar verslo modelius ir iškreipia konkurenciją, apsunkindami įmonių galimybes įsisteigti atitinkamoje valstybėje narėje, o tai yra aiškus vidaus rinkos principų pažeidimas;
- H. kadangi bendrosios rinkos negalima vertinti atskirai nuo kitų horizontalios politikos sričių, visų pirma bendros skaitmeninės rinkos, sveikatos, socialinės ir vartotojų apsaugos, darbo teisės ir piliečių judumo, aplinkos, tvaraus vystymosi, energetikos, transporto ir išorės politikos;
- I. kadangi produktų ir paslaugų bendrosios rinkos užbaigimas ir kliūčių panaikinimas yra aukščiausios svarbos prioritetas, kuriam reikalinga paspartintas valstybių narių ir ES institucijų politikos įgyvendinimas;
- J. kadangi kliūtys bendrojoje rinkoje lemia mažesnę pasirinkimą ir brangesnius produktus ir paslaugas vartotojams;
- K. kadangi socialinės įmonės menkai pripažįstamos Europos lygmeniu ir kadangi dauguma šių įmonių nėra pripažįstamos Europos lygmens teisinėje sistemoje, bet pripažįstamos tik nacionaliniu lygmeniu tam tikrose valstybėse narėse, kur joms taikoma skirtinga teisinė tvarka; kadangi dėl nesukurtos ES teisinės sistemos tokioms įmonėms kyla sunkumų veikti vidaus rinkoje tarpvalstybiniu mastu;
- L. kadangi dėl klastojimo kyla didelis pavojus visuomenės sveikatai ir saugumui ir kadangi bendra prekybos suklastotomis prekėmis vertė pastaraisiais metais labai padidėjo, todėl žlugdantis klastojimo poveikis inovacijoms, užimtumui ir Europos įmonių prekių

ženklo įvaizdžiui dar didesnis;

- M. kadangi sukūrus bendrąją kapitalo rinką būtų paskatintas platesnis tarpvalstybinis pasidalijimas rizika ir rinkų likvidumas;
- N. kadangi Komisijos konsultacijos dėl geografinio blokavimo suvestinėje ataskaitoje nurodyta, kad vartotojai tvirtai pritaria prieš geografinį blokavimą nukreiptoms teisinėms priemonėms;
- O. kadangi ekonominiai finansų krizės padariniai vis dar jaučiami ir keliose valstybėse narėse BVP tebėra žemesnis už 2008 m. lygį;
- P. kadangi bendrojoje rinkoje yra nuolat didelis nedarbo lygis; kadangi nuo finansų krizės pradžios bedarbių skaičius išaugo daugiau nei šešiais milijonais; kadangi 2015 m. pabaigoje Sąjungoje buvo daugiau nei 22 milijonai žmonių, neturinčių darbo;

Politikos tikslai

1. palaiko bendrus tikslus, išdėstytus Komisijos bendrosios prekių ir paslaugų rinkos strategijoje „Bendrosios rinkos tobulinimas: daugiau galimybių piliečiams ir įmonėms“ ir palankiai vertina jos veiksmus svarbiausiose srityse siekiant vartotojų, darbuotojų ir įmonių, ypač pradedančiųjų, naudai išlaisvinti visą bendrosios rinkos potencialą, padidinti tvarių darbo vietų skaičių bei puoselėti ir vystyti MVĮ; ragina Komisiją sukurti tarpsektorinę politiką, skirtą užtikrinti sąžiningesnę ir konkurencingesnę bendrąją rinką, atsižvelgiant į SESV II antraštinės dalies bendrai taikomas nuostatas;
2. pažymi, kad vidaus rinkos, kurioje užtikrinamas laisvas prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimas, sukūrimas yra vienas iš esminių Sąjungos tikslų;
3. palankiai vertina tai, kad strategija siekiama papildyti pastangas kitose srityse; mano, kad tobulinant jau vykdomas iniciatyvas strategija turi dideles galimybes padėti užtikrinti ekonominę gerovę, skatinti tvarių darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą, konkrečiomis priemonėmis didinti europiečių gerovę, užtikrinti Europos Sąjungos patrauklumą investicijoms ir plėtoti Europos įmonių konkurencingumui pasaulyje; tačiau pabrėžia, kad įgyvendinant šią strategiją būtina vengti skirtingų iniciatyvų prieštaravimo ir dubliavimosi; pabrėžia, kad pasiūlymai turėtų būti grindžiami įrodymais ir geresnio reglamentavimo principais;
4. pabrėžia, jog bendrojoje rinkoje reikia skubiai pašalinti nepagrįstas kliūtis, kad būtų pasiekti konkretūs ir greiti rezultatai konkurencingumo, tvaraus ekonomikos augimo, mokslinių tyrimų, inovacijų, darbo vietų kūrimo, vartotojų pasirinkimo galimybių ir naujų verslo modelių srityse; mano, kad norint pasiekti šiuos tikslus reikėtų siekti, jei būtina ir tinkama, labiau suderinti teisės aktus, kartu išsaugant kuo aukštesnį vartotojų apsaugos lygį, taip pat imtis tinkamų veiksmų sprendžiant valstybių narių nustatytą nepagrįstų kliūčių problemą;
5. mano, kad vykdant strategijos „Europa 2020“ laikotarpio vidurio peržiūrą reikėtų iškelti plačių užmojų tikslus iki 2020 m. sukurti labai konkurencingą socialinę rinkos ekonomiką ir pasiekti tvarų ekonomikos augimą; pabrėžia, kad siekiant šio tikslo esminį vaidmenį turėtų atlikti bendroji rinka;
6. ragina Komisiją ir valstybes nares ryžtingai imtis pokyčių įgyvendinant bendrosios

rinkos teisės aktus; pabrėžia dideles darbo jėgai imlių sektorių, pvz., mažmeninės prekybos ir apgyvendinimo paslaugų verslo, galimybes kurti naujas darbo vietas, integruoti ir spręsti jaunimo nedarbo problemą;

7. mano, kad turėtų būti visapusiškai įgyvendinta 2010 m. M. Monti ataskaita „Nauja bendrosios rinkos strategija“ ir į ją turėtų būti atsižvelgiama rengiant bendrosios rinkos strategiją;
8. pabrėžia, kad bendrosios rinkos strategijoje negali būti nepaisoma pramonės sektoriaus galimybių užtikrinant tvarų ekonomikos augimą ir kokybiškų darbo vietų kūrimą Europoje;
9. mano, kad vidaus paklausa (ypač perkamosios galios didinimas, novatoriškų priemonių priėmimas ir investavimas į žaliąją ekonomiką) yra itin svarbi siekiant pasinaudoti visomis bendrosios rinkos galimybėmis ir skatinti tvarų ekonomikos augimą;

Šiuolaikiška ir novatoriškesnė bendroji rinka

10. palankiai vertina tai, kad strategijoje daugiausiai dėmesio skiriama aspektams, kuriais siekiama padėti įmonėms, visų pirma MVI, mikroįmonėms ir pradedančiosioms įmonėms, plėsti savo veiklą, augti ir išlikti bendrojoje rinkoje, taip palengvinant jų inovacijas ir darbo vietų kūrimą; mano, kad visoms MVI ir pradedančiosioms įmonėms skirtoms iniciatyvoms reikia nedelsiant imtis veiksmų ir jos turėtų būti laikomos prioritetu, bet primena, kad šios iniciatyvos neturėtų sudaryti galimybių nesąžiningoms įmonėms apeiti esamas taisykles, sumažinti darbuotojų ir vartotojų apsaugos standartų ar padidinti įmonių sukčiavimo, nusikalstamos veiklos ir pašto dėžutės tipo įmonių plėtros riziką;
11. mano, kad ši strategija gali suteikti naujų galimybių MVI, kurios yra ES ekonomikos pagrindas, mikroįmonėms ir novatoriškoms pradedančiosioms įmonėms; laikosi nuomonės, kad tinkamos verslo aplinkos kūrimas visoje bendrojoje rinkoje tobulinant MVI skirtas privataus rizikos kapitalo sistemas, sudarant palankesnes galimybes gauti finansavimą, priimant racionalius teisės aktus ir visapusiškai taikant principą „visų pirma galvokime apie mažuosius“ yra itin svarbus ir galėtų paremti ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą;
12. mano, kad siekiant įgyvendinti strategijos tikslus būtina sumažinti įmonėms, ypač MVI, tenkančią administracinę naštą ir reikalavimų laikymosi sąnaudas bei panaikinti nereikalingus teisės aktus, tuo pat metu toliau užtikrinant aukštus vartotojų, darbuotojų, sveikatos ir aplinkos apsaugos standartus;
13. mano, kad būtina apsvarstyti galimus objektyvius kriterijus ir rodiklius, skirtus nustatyti „novatoriškų“ pradedančiųjų įmonių, MVI ir socialinių įmonių apibrėžtį, kurią būtų galima naudoti kaip atskaitos tašką priimant susijusias priemones; ragina Komisiją pasiūlyti tokius kriterijus ir rodiklius;
14. pabrėžia, kad vykdant vidaus rinkos politiką reikia remti socialines įmones, atsižvelgiant į tai, kad ES yra apie 2 mln. socialinių įmonių, kurios sudaro 10–12 proc. visų Europos įmonių; taip pat pabrėžia, kad socialinė ekonomika sparčiai auga, teikia kokybiškus produktus ir paslaugas ir kuria kokybiškas darbo vietas;
15. ragina Komisiją pareikalauti, kad, papildant pasiūlymą dėl Europos inovacijų tarybos

įsteigimo, programos REFIT platforma apsvaistytų kliūtis inovacijoms ir pateiktų pasiūlymus, kaip būtų galima tas kliūtis sumažinti ar pašalinti; pabrėžia, kad dėl šio proceso turėtų nesumažėti užimtumas, vartotojų apsauga ir aplinkos kokybės standartai; mano, kad, siekiant užtikrinti geresnį reglamentavimą, reikėtų peržiūrėti galiojančius teisės aktus ir, prireikus, supaprastinti juos, kad jie atitiktų paskirtį, o visi nauji teisės aktai turėtų būti parengti ateities pokyčiams ir iš anksto pritaikyti skaitmeninėms sąlygoms bei pagrįsti principu „visų pirma galvokime apie mažuosius“;

16. pažymi, kad geras reglamentavimas gali būti naudingas tiek įmonėms, tiek darbuotojams, be to, jis gali padėti skatinti ekonomikos augimą ir kokybiškų darbo vietų kūrimą bendrojoje rinkoje; atkreipia dėmesį į Komisijos geresnio reglamentavimo darbotvarkę, įskaitant suinteresuotųjų subjektų dalyvavimą pasitelkiant, pvz., platformą REFIT, ir sustiprintus poveikio vertinimus; pabrėžia, kad reikia įvertinti ne tik trumpalaikį teisės aktų poveikį, bet ir ilgalaikę jų vertę bei teisės aktų nebuvimo padarinius; mano, kad geresniais, veiksmingesniais ir paprastais teisės aktais bus sumažinta administracinė našta ir skatinamas ekonomikos augimas bei darbo vietų kūrimas, tuo pat metu toliau užtikrinant aukštus vartotojų, darbuotojų, sveikatos ir aplinkos apsaugos standartus;
17. mano, kad tolesniam bendrosios rinkos vystymui reikia pašalinti kliūtis valstybių narių tarpusavio prekybai; remia 2016 m. vasario mėn. Europos konkurencingumo deklaraciją, visų pirma įsipareigojimą supaprastinti reglamentavimą ir sumažinti našta, dėti daugiau pastangų, kad būtų sumažinta bendra ES reglamentavimo našta, visų pirma MVĮ ir mikroįmonėms, ir, kai įmanoma, nustatyti naštos sumažinimo tikslus konkrečioms sektoriams; rekomenduoja nedelsiant pradėti darbą tokiems naštos sumažinimo tikslams nustatyti;
18. mano, kad, siekiant užtikrinti bendrosios rinkos tikslų įgyvendinimą ir paskatinti ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą, ES turi didinti konkurencingumą, atsižvelgdama į Europos Vadovų Tarybos pareiškimo dėl konkurencingumo nuostatas;
19. palankiai vertina Komisijos pasiryžimą spręsti problemą dėl nesuderintos mokesčių politikos Europos Sąjungoje ir visų pirma problemas, su kuriomis dėl skirtingų nacionalinių PVM taisyklių sudėtingumo susiduria MVĮ; visapusiškai remia Komisiją PVM reformos klausimu; ragina Komisiją apsvaistyti, kaip būtų galima pakeisti naująsias taisykles dėl skaitmeninių paslaugų teikimo vietos PVM nustatymo tikslais, kad jos būtų pritaikytos specifiniams mažų įmonių ir mikroįmonių poreikiams; ragina Komisiją įvertinti galimybes toliau stiprinti koordinavimą ir, visų pirma, galimybę elektroninės prekybos sektoriuje taikyti supaprastintą PVM nustatymą (tos pačios kategorijos prekėms);
20. remia Komisijos pastangas Europos Sąjungoje užtikrinti mokesčių teisingumą ir kovoti su agresyvaus mokesčių planavimo ir mokesčių vengimo praktika; ragina Komisiją sutelkti dėmesį į pastangas daugiašalėms bendrovėms nustatyti ataskaitų teikimo pagal šalis prievolę;
21. atkreipia dėmesį į sunkumus, kurių patiria įmonės, ypač MVĮ ir pradedančiosios įmonės, siekdamos užsitikrinti finansavimą; pabrėžia, kad dėl skirtingų išorinių veiksnių, kaip antai galimybių gauti kreditus, apmokestinimo tvarkos ir darbo teisės normų, kai kurios MVĮ atsiduria nepalankesnėje padėtyje nei kitos; ragina Komisiją, tęsiant per Europos strateginių investicijų fondą (ESIF) bei programą „Horizontas

2020“, COSME, ESI fondus ir panašias programas vykdomą vertingos paramos teikimą toms įmonėms, ieškoti būdų, kaip toliau gerinti prieigą prie šių ir kitų programų ir priemonių, ypač mikroįmonėms, pavyzdžiui, sumažinant kvietimų teikti paraiškas terminus iki šešių mėnesių laikotarpio, dar labiau supaprastinant atitinkamas procedūras ir didinant ES teikiamo finansavimo matomumą; palankiai vertina Komisijos ketinimą informacines kampanijas, skirtas naujoms novatoriškoms MVI, finansuoti programos COSME lėšomis; ragina šiose kampanijose dalyvauti visas regioninės ir vietos valdžios institucijas, atsakingas už paramą įmonėms, ypač dalyvaujančioms Europos įmonių tinkle (angl. *Enterprise Europe Network*); mano, kad supaprastinimas yra pagrindinė priemonė, sudaranti galimybes MVI ir pradedančiosioms įmonėms gauti finansavimą; ragina Komisiją užtikrinti, kad sutelktinis finansavimas galėtų būti nesunkiai atliekamas tarpvalstybiniu mastu;

22. ragina Komisiją apsvarstyti galimybę sustiprinti MVI atstovų tinklą imantis tam tikro veiksmų derinio, siekiant nedidinant biurokratinės naštos padidinti MVI informuotumą apie šią priemonę ir jos matomumą MVI, stiprinti visų atitinkamų nacionalinių MVI atstovų ir atitinkamų MVI atstovų bendradarbiavimą, taip pat kartą per metus šio tinklo veiklą pristatyti Parlamentui;
23. pažymi, jog nepaisant to, kad Europos Parlamentas 2011 m. vasario mėn. priėmė direktyvą dėl kovos su vėluojančiais mokėjimais komercinėse operacijose, kiekvienais metais tūkstančiai MVI ir pradedančiųjų įmonių visoje Europoje bankrutuoja laukdamos, kol apmokės (be kita ko, viešojo administravimo institucijos) jų išrašytas sąskaitas faktūras; ragina Komisiją ir valstybes nares dėti daugiau pastangų siekiant sudaryti palankesnes sąlygas taikyti Pavėluotų mokėjimų direktyvą ir užtikrinti jos vykdymą; be to, ragina valstybes nares apsvarstyti, ar nepatenkinamo Pavėluotų mokėjimų direktyvos įgyvendinimo atveju nereikėtų taikyti tam tikros formos tinkamą kompensacijas įmonėms, kurioms įsiskolinusios viešojo administravimo institucijos, kad tos įmonės dėl to nebūtų priverstos bankrutuoti;
24. palankiai vertina teisėkūros iniciatyvą dėl įmonių nemokumo, kuri apima ankstyvo restruktūrizavimo ir dar vienos galimybės nuostatas ir kuria bus užtikrinta, jog valstybės narės sudarytų reguliavimo aplinką, kurioje pripažįstama, kad nesėkmiai būna, ir kurioje gali būti skatinamos inovacijos, bet pažymi, kad žlugusių įmonių kaina ir padariniai turi įtakos ne tik jų savininkams ir akcininkams, bet ir kreditoriams, darbuotojams ir mokesčių mokėtojams; ragina Komisiją užtikrinti, kad šia iniciatyva būtų suderintos nemokumo procedūros visoje ES ir sumažinta jų trukmė ir kaina;
25. apgailestauja, kad Komisija nepakankamai pabrėžė specifinio tradicinės amatininkų ir MVI gamybos vaidmens, kuris svarbus konkurencingumui ir ekonomikos stabilumui Europoje; ragina Komisiją išnaudoti visas apdirbamosios pramonės skaitmeninio ir inovacijų galimybes, visų pirma labai mažiems ir mažiems gamintojams ir pradedančiosioms įmonėms, taip pat mažiau industrializuotiems regionams, kad padėtų sumažinti regionų skirtumus ir atgaivintų vietos ekonomiką; mano, kad ateityje stipresnė MVI ir amatų politika turi tapti vienu iš pagrindinių prioritetų visoms ES institucijoms ir valstybėms narėms;
26. palankiai vertina Komisijos bendrąją skaitmeninę prieigą, kuri turėtų būti pagrįsta esamais vieno langelio principu veikiančiais kontaktiniais centrais, įsteigtais pagal Paslaugų direktyvą, ir sujungtų vieno langelio principu veikiančius kontaktinius centrus su kitais panašiais bendrosios rinkos tinklais; ragina Komisiją išnagrinėti visus būdus,

kaip kuo geriau pasinaudoti bendrąja skaitmenine prieiga siekiant padėti pradedančiosioms Europos įmonėms plėsti veiklą visoje Europoje ir įgyti labiau tarptautinę perspektyvą, teikiant tikslią ir aiškią informaciją įvairiomis kalbomis apie visas procedūras ir formalumus, kurie būtini siekiant vykdyti veiklą savo ar kitoje ES šalyje; primygtinai ragina Komisiją sukurti įmonėms ir vartotojams skirtą vieną bendrą kontaktinį centrą, kuriame būtų galima gauti visą su bendrąja rinka susijusią informaciją ir pagalbą, spręsti problemas, taip pat atlikti nacionalines ir ES lygmens procedūras, kurių reikia siekiant vykdyti tarpvalstybinę veiklą ES; primygtinai ragina Komisiją užtikrinti, kad tai būtų kuo greičiau įgyvendinta;

27. pažymi, kad įmonės, visų pirma MVI, arba nežino apie kitose valstybėse narėse taikomas taisykles, arba joms sunku rasti ir suprasti informaciją apie jų verslui taikomas taisykles ir procedūras; ragina Komisiją susieti visus skirtingus portalus, kontaktinius centrus ir informacines svetaines į vieną prieigos vietą, kurioje MVI ir pradedančiosioms įmonėms būtų patogiai pateikiama informacija, kad jos galėtų priimti informacija pagrįstus sprendimus, sutaupytų laiko ir išlaidų;
28. ragina Komisiją pagal vieno langelio principą veikiančius kontaktinius centrus iš reguliavimo institucijų portalo paversti visaverčių internetinių verslo portalų sistema, skatinančia nuolatinį verslo atstovų keitimąsi informacija ir padedančia nacionalinėms įmonėms ar piliečiams konkuruoti kitose ES valstybėse narėse;
29. primena esamų MVI skirtų bendrosios rinkos priemonių stiprinimo ir racionalizavimo svarbą siekiant supaprastinti tarpvalstybinę MVI plėtrą; primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares labiau pabrėžti gaminių kontaktinių centrų ir vieno langelio principu veikiančių kontaktinių centrų racionalizavimą ir tobulinimą;
30. primena, kad būtina nedelsiant užtikrinti tokį pat vartotojų apsaugos lygį tiek internete, tiek ne internete; pabrėžia, kad visi ekonominės veiklos vykdytojai, kurie bendrojoje rinkoje veiklą vykdo internete ir ne internete, privalo imtis visų pagrįstų ir tinkamų kovos su klastojimu priemonių, kad būtų užtikrinta vartotojų apsauga ir produktų sauga;
31. pabrėžia, kad dalijimosi (angl. *sharing*) ekonomika sparčiai auga ir keisdama daugelio paslaugų ir turto objektų teikimo ir vartojimo būdus ji gali paskatinti naujoves ir suteikti papildomos naudos ir galimybių įmonėms ir vartotojams bendrojoje rinkoje; atkreipia dėmesį į dalijimosi ekonomikos ekonominę, socialinę ir ekologinę naudą ir iššūkius; ragina Komisiją koordinuoti valstybių narių pastangas ieškant trumpalaikių arba ilgalaikių su teisės aktais susijusių sprendimų dėl dalijimosi ekonomikos; ragina Komisiją ir valstybes nares pateikti pasiūlymų, skirtų dalijimosi ekonomikoje užkirsti kelią piktnaudžiavimui darbo santykių ir apmokestinimo srityse;
32. teigiamai vertina Komisijos paskelbtą iniciatyvą dėl dalijimosi ekonomikos, taip pat Komisijos ketinimą apžvelgti toje srityje įsteigtų įmonių veiklą ir pateikiant gaires paaiškinti galiojančių ES teisės aktų nuostatų poveikį dalijimosi ekonomikos verslo modelių taikymui ir veikimui; mano, jog ši sritis turėtų būti reglamentuojama lanksčiai, kad teisės normas būtų galima nedelsiant koreguoti ir užtikrinti jų taikymą sparčiai besikeičiančiame sektoriuje, kuriam reikalingas greitas ir veiksmingas reagavimas; pabrėžia, kad ir skaitmeninėje ekonomikoje turi būti taikomi galiojantys vartotojų apsaugos standartai ir užtikrinamas jų laikymasis; ragina Komisiją užtikrinti kuo geresnes sąlygas, kad būtų plėtojama ir klestėtų dalijimosi ekonomika;

33. pabrėžia, kad naujosios dalijimosi ekonomikos saugumo ypatybės, pvz., mokėjimų saugumas, geografinės vietos nustatymas ir draudimas, suteikia vartotojams daugiau galių, todėl reikia įvertinti, kokiais atvejais *ex post* taisomosios priemonės galėtų būti veiksmingesnės už *ex ante* reguliavimą; ragina Komisiją toliau skatinti viešojo ir privačiojo sektorių bendradarbiavimą, kad būtų panaikintos esamos kliūtys dalijimosi ekonomikoje, visų pirma didesniai skaitmeninės tapatybės naudojimui, kad būtų sukurtas vartotojų pasitikėjimas internetinėmis operacijomis, skaitmeninių sprendimų mokesčiams mokėti vystymui, tarpvalstybinių draudimo priemonių teikimui ir užimtumo srities teisės aktų modernizavimui;
34. mano, kad dalijimosi ekonomikoje derėtų skatinti naujų verslo modelių, novatoriškų paslaugų ir laikino turto naudojimo plėtrą, tačiau šios paslaugos turėtų būti grindžiamos, kai įmanoma, panašiomis taisyklėmis, taikomomis panašioms paslaugoms, siekiant užtikrinti paslaugų kokybiškumą, nepriklausomai nuo to, kaip organizuojamas jų teikimas ir prieiga prie jų, taip pat siekiant užtikrinti vienodas veiklos sąlygas ir vartotojų saugą bei išvengti susiskaidymo, kuris trukdytų plėtoti naujus verslo modelius; yra tvirtai įsitikinęs, kad dalijimosi ekonomikai galima taikyti tik bendrosios rinkos metodą, nes bendrosios rinkos susiskaidymas dėl vietos ar nacionalinio lygmens taisyklių trukdo Europos įmonėms dalijimosi ekonomikoje plėsti savo veiklą Europos lygmeniu;
35. atkreipia dėmesį į svarbų ES techninių standartų vaidmenį siekiant inovacijos, konkurencingumo ir pažangos bendrojoje rinkoje; laikosi nuomonės, kad būtina laiku imtis veiksmų siekiant parengti aukštus ES kokybės, sąveikumo ir saugos standartus, taikomus skatinant ES pramonės politikos įgyvendinimą, taip pat mano, kad derėtų skatinti juos taikyti ir tarptautiniu lygmeniu; ragina Komisiją remti ir stiprinti ES standartus, kaip jau numatyta Reglamente (ES) Nr. 1025/2012, ir užtikrinti, kad standartizacijos sistema būtų efektyvesnė ir labiau atitiktų paskirtį, be kita ko, pasinaudojant galimybėmis, kurias teikia tarptautinės prekybos derybos; pabrėžia, kad standartai turėtų būti nustatomi remiantis rinkos poreikiais, atviru, įtraukiu ir konkurencingu būdu, kad juos galėtų lengvai įgyvendinti MVĮ ir būtų išvengta uždaru vertės grandinių, tačiau neatidėliojant standartų paskelbimo;
36. pabrėžia standartizacijos sistemos svarbą laisvam produktų ir, vis labiau, paslaugų judėjimui; pažymi, kad dėl savanoriško standartų naudojimo Europos BVP išaugo 0,3–1,0 proc. ir jie teigiamai veikia darbo našumą;
37. primena, kad didžioji dauguma standartų yra sukurti reaguojant į įmonių nurodytą poreikį, laikantis požiūrio „iš apačios į viršų“, kad būtų užtikrintas standartų aktualumas rinkai; remia bendrosios rinkos strategijoje pateiktą įsipareigojimą užtikrinti, kad Europa išliktų pasauline standartų kūrimo lydere; skatina tarptautinį metodą atitinkantį standartizavimą (kuriant visuotinius tarptautinius standartus arba atitinkamais atvejais pripažįstant lygiaverčius tarptautinius standartus); atkreipia dėmesį į ketinimą pagal Bendrą standartizacijos iniciatyvą sukurti standartizavimo veiklos sistemą ir prioritetus; ragina Komisiją užtikrinti, kad Bendroje iniciatyvoje būtų vadovaujama tokiais remiantis principu „iš apačios į viršų“ pačių įmonių nustatytais poreikiais ir prioritetas būtų skiriamas tik nustatytus poreikius atitinkantiems ir rinkai aktualiems standartams ir būtų nustatomi tik tokie standartai, be to, būtų vengiama nereikalingų standartų arba kitų jau nustatytų susijusių standartų neatitinkančių reikalavimų;
38. pažymi, kad pasiūlyme dėl bendros Europos standartizacijos iniciatyvos bus remiamasi

nepriklausoma Europos standartizacijos sistemos peržiūra, ir pritaria jos tikslui, kad Europos standartizacijos bendruomenė parengtų veiksmus, kurie patobulintų visą sistemą, įskaitant rekomendacijas dėl įtraukties ir paramos Europos įmonių konkurencingumui;

39. ragina Komisiją bendradarbiaujant su Europos standartizacijos organizacijomis remti šių organizacijų ir jų partnerių valstybėse narėse pastangas sustiprinti MVI dalyvavimą tiek pačiame standartų nustatymo procese, tiek įgyvendinant jau nustatytus standartus; taip pat ragina Komisiją glaudžiai bendradarbiauti su Europos standartizacijos organizacijomis, nacionalinėmis standartizacijos įstaigomis ir kitais subjektais, kad būtų padidintas standartizavimo proceso skaidrumas, įgyvendinant 2016 m. Europos standartizavimo darbo programoje ir pagrindiniame reglamente nustatytus įsipareigojimus;
40. mano, kad pagrindinis bendrų iniciatyvų dėmesys turėtų būti skirtas nuolatiniam darbo praktikos tobulinimui, visų pirma nustatant procedūras techninių komitetų sudėčiai peržiūrėti, ir priemonėms atvirumui ir įtraukčiai skatinti, kad techninių komitetų diskusijose galėtų dalyvauti įvairiausi suinteresuotieji subjektai;
41. mano, kad skaidresnis ir prieinamesnis skundų pateikimo mechanizmas sukurtų pasitikėjimą ir pagerintų standartų nustatymo procesus; mano, kad, kai priėmus Europos Sąjungos teisės aktą Komisija paprašo nustatyti standartą, atitinkamas Parlamento komitetas galėtų atlikti savo vaidmenį tokio proceso viešosios priežiūros ir diskusijų dalyje, prieš atitinkamais atvejais priimant sprendimą dėl oficialaus prieštaravimo; pabrėžia, kad sprendžiant, kokias standartizavimo paraiškas pateikti standartizacijos institucijoms, reikėtų laikytis ir proporcingumo bei rizika grindžiamo požiūrio;
42. mano, kad pagerinus visuomenės informuotumą apie siūlomų standartų projektus prieš galutinį jų patvirtinimą, galėtų padidėti atskaitomybė ir skaidrumas, be to, procesas galėtų būti sustiprintas pagal geriausią esamą Europos standartizacijos institucijų bendruomenės praktiką;
43. ragina Komisiją iki 2016 m. pabaigos pateikti ataskaitą Parlamentui apie savo vykdomą bendros Europos standartizacijos iniciatyvos įgyvendinimą ir pasiektą pažangą bendradarbiaujant su Europos standartizacijos institucijų bendruomene dėl 2016 m. metinėje Sąjungos darbo programoje nustatytų rekomendacijų;
44. ragina Komisiją, kuri atsakinga už konkurenciją ES vidaus rinkoje, bendradarbiaujant su nacionalinėmis priežiūros institucijomis užtikrinti vienodas sąlygas rinkoje veikiantiems konkurentams;
45. palankiai vertina naujausias iniciatyvas dėl efektyvesnių ir skaidresnių viešųjų pirkimų, geriau pasinaudojant viešųjų pirkimų duomenimis ir savanoriškai geriau įvertinant tam tikrų didelės apimties infrastruktūros projektų viešuosius pirkimus; ragina valstybes nares bendradarbiauti su Komisija įgyvendinant šias iniciatyvas;
46. tikisi, kad Komisija tęs 2014 m. direktyvomis savo pradėtą viešųjų pirkimų sistemos reformą siekdama užtikrinti vis labiau kvalifikuotus reikalavimus viešųjų pirkimų srityje, kad pirmenybė būtų teikiama technologinėms inovacijoms ir efektyviam energijos naudojimui;

47. pažymi, kad naujoji 2014 m. viešųjų pirkimų tvarka yra paprastesnė, joje daugiau lanksčių taisyklių, kad ji būtų naudingesnė kitoms viešojo sektoriaus politikos priemonėms, valstybėms narėms ir specializuotoms vietos įmonėms; pažymi, kad įvairiose valstybėse narėse vis dar nemažai viešųjų pirkimų neefektyvumo, ribojančio tarpvalstybinę plėtrą ir augimą vidaus rinkose;
48. iš esmės palankiai vertina Komisijos paskelbtas iniciatyvas didinti skaidrumą, veiksmingumą ir atskaitomybę vykdant viešuosius pirkimus; tačiau pabrėžia, kad pirmenybė teiktina naujų ES direktyvų įgyvendinimui ir taikymui, o ne naujų priemonių, pavyzdžiui, sutarčių registrų, kūrimui; šiuo klausimu pabrėžia, kad dėl galimų duomenų analizės priemonių negali atsirasti naujų ar papildomų reikalavimų teikti ataskaitas; primena, kad didelių infrastruktūros projektų *ex ante* vertinimo mechanizmas turėtų būti tik savanoriško pobūdžio;
49. pabrėžia, kad būtina visiškai elektroninė viešųjų pirkimų sistema; pabrėžia, kad reikia greitai ir išsamiai įgyvendinti visą Viešųjų pirkimų direktyvą; pažymi, kad reikia plačiau naudoti elektroninį viešąjį pirkimą siekiant atverti rinkas MVI;
50. pabrėžia bendrojo patento svarbą; pritaria Komisijos ketinimui pašalinti neaiškumus dėl to, kaip bendrasis patentas galios kartu su nacionalinės ir papildomos apsaugos liudijimais (angl. SPC), taip pat pritaria galimam bendrojo SPC sukūrimui, tačiau atsižvelgiant į visuomenės sveikatą ir pacientų interesus;
51. primygtinai ragina Komisiją iki 2019 m. įvesti ir įgyvendinti SPC išimtį gamybai, kad būtų paskatintas Europos generinių ir biologiškai panašių vaistų pramonės konkurencingumas pasaulinėje rinkoje, taip pat kad būtų išlaikytos esamos ir sukurtos papildomos darbo vietos ir ekonomikos augimas ES, nepažeidžiant pagal SPC tvarką apsaugotose rinkose garantuojamo rinkos išimtinumo; mano, kad tokios nuostatos galėtų pagerinti kokybiškų vaistų prieinamumą besivystančiose ir mažiausiai išsivysčiusiose šalyse bei padėtų išvengti gamybos perkėlimo;
52. ragina imtis priemonių, kad visoms mikroįmonėms, MVI ir pradedančiosioms įmonėms, kurios nori pasinaudoti bendro galiojimo Europos patentu siekdamos diegti savo produktų ir procesų naujoves, būtų lengviau prieiti prie Europos patentų sistemos, be kita ko, mažinant paraiškų teikimo ir atnaujinimo mokesčių dydį ir teikiant pagalbą vertimo srityje; pabrėžia, kad svarbūs tiek standartams atitikti būtini patentai (angl. SEP), tiek novatoriški atvirų licencijų sprendimai, kurie kartais gali būti tinkamesni siekiant remti inovacijas; pabrėžia, kad patentų licencijavimo susitarimai, kuriems taikomi ES konkurencijos teisės apribojimai ir kurie grindžiami sąžiningomis, pagrįstomis ir nediskriminacinėmis (angl. FRAND) sąlygomis, svarbūs siekiant išsaugoti mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir standartizavimo paskatas, skatinti naujoves ir užtikrinti sąžiningas licencijavimo sąlygas;
53. ragina Komisiją, kaip jau ragino Parlamentas, nedelsiant pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl ne žemės ūkio produktų geografinių nuorodų apsaugos Europos Sąjungoje bendros Europos sistemos sukūrimo, siekiant sukurti bendrą Europos sistemą ir taip užbaigti didelį nederamą susiskaidymą Europoje bei suteikti piliečiams, vartotojams, gamintojams ir visai Europos ekonominei ir socialinei struktūrai daug įvairios naudos; pabrėžia, kad tokia priemonė aiškiai atskleistų daugelio vietos produktų pridėtinę vertę, o tai duotų akivaizdžios naudos gamintojams ir atitinkamiems regionams bei padidintų vartotojų sąmoningumą;

54. pažymi, kad daugumoje ES valstybių narių vis dar neišnaudojamas visas viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės potencialas; ragina suderinti pamatinius valstybių narių viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės standartus, skleisti gerąją praktiką ir skatinti šio modelio taikymą;
55. ragina valstybes nares kurti struktūras, skirtas patarti ir padėti tarpvalstybiniais darbuotojams ekonominių ir socialinių darbo kitoje valstybėje narėje padarinių klausimais;
56. pažymi, kad bendrosios rinkos ir bendrosios skaitmeninės rinkos stiprinimas gali suteikti naujų galimybių bei iššūkių ir iškels spręstinių klausimų, susijusių su gebėjimais, naujomis užimtumo formomis, finansinėmis struktūromis, socialine apsauga, taip pat darbuotojų sveikata ir sauga, bei turi atnešti naudos darbuotojams, įmonėms ir vartotojams;
57. apgailestauja, kad strategijoje neskiriama ypatingo dėmesio gebėjimų paklausos ir pasiūlos neatitikčiai, kuri ir toliau trukdo ekonomikos augimui bendrojoje rinkoje; susirūpinęs pažymi, kad 40–47 proc. ES gyventojų neturi pakankamų skaitmeninių įgūdžių ir kad skaitmeninių įgūdžių turinčių darbuotojų paklausa didėja 4 proc. per metus, o viešosios išlaidos švietimui nuo 2010 m. sumažėjo 3,2 proc. – tai kelia grėsmę ES konkurencingumui vidutinės trukmės laikotarpiu ir jos darbo jėgos įsidarbinimo galimybėms; skatina valstybes nares investuoti į skaitmeninį švietimą ir skaitmeninių gebėjimų ugdymą;
58. atkreipia dėmesį į darbo jėgos judumo dokumentų rinkinio tikslą – padėti kurti labiau integruotą ir teisingesnę bendrąją rinką; tačiau pabrėžia, kaip svarbu užtikrinti, kad šiame dokumentų rinkinyje numatytos priemonės būtų proporcingos ir kad jas taikant būtų atsižvelgiama į didelio judumo į konkrečius regionus padarinius;
59. atkreipia dėmesį į Komisijos paramą dualinio mokymo sistemoms, kurios, neskaitant palankesnių sąlygų sudarymo asmeninei raidai, gali padėti Europos darbuotojų gebėjimus ir kvalifikacijas pritaikyti prie tikrų darbo rinkos poreikių; pabrėžia būtinybę užtikrinti, kad strategija jokių būdu nepakenktų dualinio mokymo sistemoms, tuo pat metu užtikrinant pameistrystės kokybę ir visų pirma užimtumo apsaugą; pabrėžia svarbų socialinių partnerių vaidmenį kuriant dualinio mokymo sistemas; mano, kad nors dualinio mokymo sistema, taikoma vienoje valstybėje narėje, negali būti paprasčiausiai nukopijuota kitos valstybės narės, reikėtų europiniu lygmeniu sutelkti dėmesį į tvirtą sąsają tarp dualinio mokymo ir jaunimo užimtumo;
60. remia priemones, kuriomis siekiama panaikinti ES kovos su diskriminacija užimtumo srityje teisės aktų spragas, visų pirma neįgaliųjų atžvilgiu; be to, pritaria, kad būtų nedelsiant įgyvendinama Tarybos direktyva 2000/78/EB, nustatanti vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus;
61. palankiai vertina kovos su nedeklaruojamu darbu platformos sukūrimą ir visų pirma skatina valstybes nares ir socialinius partnerius visiškai ją panaudoti siekiant veiksmingiau kovoti su nedeklaruojamu darbu ir fiktyviu savarankišku darbu;
62. atkakliai tvirtina, kad, siekiant pasinaudoti darbo vietų skaitmeninimo galimybėmis, būtina nustatyti saugią lankstaus darbo laiko tvarką, užtikrinti stabilias darbo sąlygas, socialinę apsaugą ir sudaryti palankesnes sąlygas vadinamajam pažangiam darbui

(angl. *smart working*), siekiant padidinti darbo našumą bei profesinio ir asmeninio gyvenimo pusiausvyrą; pabrėžia, kad šiuo tikslu svarbu kaimo vietovėse palaipsniui įdiegti skaitmenines technologijas siekiant naudotis gausiomis skaitmeninės rinkos teikiamomis galimybėmis, pavyzdžiui, nuotoliniu darbu;

63. pabrėžia, kaip svarbu turėti stiprių ir nepriklausomų socialinių partnerių ir vesti veiksmingą socialinį dialogą; pabrėžia, kad diskusijose dėl galimų nacionalinių reformų reglamentuojamųjų profesijų srityje tam tinkamais atvejais turi dalyvauti socialiniai partneriai;
64. pabrėžia, kaip svarbu vesti socialinį dialogą apie užimtumo galimybes ir pokyčius, atsirandančius dėl bendrosios rinkos;

Tvirtesnė bendroji rinka

65. ragina Komisiją sustiprinti savo veiklą vykdymo užtikrinimo srityje; pažymi, kad daugelis priemonių jau priimtose, bet dar nėra tinkamai užtikrinamas jų vykdymas, todėl neužtikrinamos vienodos veiklos sąlygos bendrojoje rinkoje; taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad, remiantis Komisijos pateiktais duomenimis, 2015 m. viduryje bendrosios rinkos srityje buvo neužbaigta maždaug 1 090 pažeidimo nagrinėjimo procedūrų; ragina Komisiją, siekiant pagerinti bendrosios rinkos teisės aktų perkėlimą į nacionalinę teisę, taikymą ir vykdymo užtikrinimą, užtikrinti, kad visais lygmenimis (ES, valstybių narių tarpusavio, nacionalinių, vietos ir regioninių valdžios institucijų lygmenimis) būtų teikiama pirmenybė administraciniam suderinimui, bendradarbiavimui ir vykdymo užtikrinimui, imantis skaidriais ir objektyviais kriterijais pagrįstų tikslinių vykdymo užtikrinimo veiksmų, siekiant užtikrinti, kad būtų reaguojama į ekonomiškai reikšmingiausius nepagrįstų ar neproporcingų kliūčių atvejus; mano, kad nacionalinių priemonių ar įgyvendinimo atveju ankstyvas įsikišimas būtų veiksmingesnis ir duotų geresnių rezultatų nei pažeidimų nagrinėjimo procedūros; tačiau pabrėžia, kad, jei ankstyvos intervencijos procedūra rezultatų neduoda, Komisija privalo pasinaudoti visomis turimomis priemonėmis, taip pat ir pažeidimo nagrinėjimo procedūromis, kad užtikrintų visišką bendrosios rinkos teisės aktų vykdymą;
66. palankiai vertina strategijos siekį sukurti reikalavimų laikymosi kultūrą ir tolesnį visišką nepakantumą bendrosios rinkos reguliavimo pažeidimams; ragina Komisiją ir valstybes nares išnagrinėti, ar Komisijos įgaliojimai pagal pažeidimo nagrinėjimo procedūras neturėtų būti suderinti su jos įgaliojimais pagal konkurencijos politiką;
67. ragina Komisiją toliau remti valstybes nares formuojant tvirtą reikalavimų laikymosi ir vykdymo užtikrinimo kultūrą, be kita ko, remiant ir plečiant Vidaus rinkos informacinę sistemą (angl. IMI), parengiant naujų svarbių teisės aktų įgyvendinimo planus ir reikalavimų laikymosi klausimu organizuojant dialogus su valstybėmis narėmis, taip pat rengiant mokymus nacionaliniams valstybės tarnautojams, atsakingiems už vykdymo užtikrinimą, bei skatinant veiksmingesnį nacionalinių reguliavimo institucijų veiksmų derinimą; ragina valstybes nares visapusiškai įsipareigoti įgyvendinti ES teisės aktus ir užtikrinti jų vykdymą bei taikyti abipusio pripažinimo principą; pabrėžia, kad dėl bendrosios rinkos susiskaidymo, varžančio ekonominę veiklą ir vartotojų pasirinkimą, tinkamas vykdymo užtikrinimas ir geresnis reglamentavimas yra itin svarbūs ir turėtų apimti visus verslo sektorius ir būti taikomi galiojantiems ir būsimiems teisės aktams;
68. ragina Komisiją ir valstybes nares išanalizuoti nereikalingus apribojimus bendrojoje

rinkoje, kurie nėra pagrįsti svarbesnėmis priežastimis, susijusiomis su viešuoju interesu, kai reikia, pateikiant idėjas, kaip panaikinti šias kliūtis, ir 2017 m. pateikti apie tai ataskaitą;

69. prašo valstybes nares darniai ir nuosekliai perkelti vidaus rinkos taisykles į nacionalinę teisę ir visapusiškai ir teisingai įgyvendinti vidaus rinkos taisykles ir teisės aktus; pabrėžia, kad papildomų bandymų ir registracijos reikalavimai, sertifikatų ir standartų nepripažinimas, teritoriniai tiekimo suvaržymai ir panašios priemonės sukelia papildomas sąnaudas vartotojams ir mažmenininkams, taip apribojant bendrosios rinkos naudingumą ES piliečiams; taip pat ragina Komisiją, siekiant užtikrinti geresnį valdymą, valstybių narių, kurios netinkamai taiko vidaus rinkos taisykles, atžvilgiu vykdyti tinkamą politiką, prireikus taikant pažeidimo nagrinėjimo procedūras ir jas pagreitinant taikant skubos procedūras;
70. pažymi, kad skubiai reikalingas vienodas ES taisyklių taikymas ir tinkamas jų įgyvendinimo užtikrinimas bei nuolatinė stebėseną ir vertinimas remiantis kokybiniais ir kiekybiniais rodikliais, lyginamoji analizė ir dalijimasis geriausios praktikos pavyzdžiais, kad būtų užtikrintas vienodesnis galiojančių bendrosios rinkos teisės aktų įgyvendinimas; todėl primena, kad visose valstybėse narėse reikia kruopščiai iki galo perkelti į nacionalinę teisę ir įgyvendinti ES taisykles, susijusias su bendrosios rinkos veikimu;
71. ragina Komisiją stiprinti savo pastangas siekiant kuo anksčiau nustatyti ES teisės pažeidimus valstybėse narėse ir laikytis griežtos pozicijos dėl bet kokių nacionaliniuose parlamentuose priimamų ar svarstomų teisėkūros priemonių, kurios galėtų padidinti bendrosios rinkos susiskaidymą;
72. pažymi, kad norint sėkmingos bendrosios rinkos būtinas valstybių narių įsipareigojimas ir noras tinkamai įgyvendinti ir taikyti ES teisės aktus; ragina valstybes nares pašalinti nepagrįstas ir neproporcingas kliūtis bendrajai rinkai ir susilaikyti nuo diskriminacinių ar protekcionistinių priemonių, skatinančių užimtumo, ekonomikos ir konkurencingumo augimą;
73. pažymi, kad nuo valstybių narių iš esmės priklauso geras bendrosios rinkos valdymas ir tinkamas veikimas, todėl jos turi drauge aktyviai prisiiimti už ją atsakomybę ir ją valdyti, kurdamos naujas politinius stimulus pasinaudojant konsoliduotomis bendrosios rinkos būklės ataskaitomis, nuolatinėmis ir teminėmis diskusijomis Konkurencingumo tarybos posėdžiuose, specialiais metiniais Europos Vadovų Tarybos posėdžiais ir bendrosios rinkos, kaip valdymo ramsčio, įtraukimu į Europos semestrą;
74. pakartoja, kad ES galėtų sukurti savo moksliskai pagrįstų, nepriklausomų rodiklių rinkinį apie bendrosios rinkos integracijos lygį, kuris būtų paskelbtas kaip metinės augimo apžvalgos dalis, ir ragina tam tikrų ES institucijų pirmininkus priimti strateginį dokumentą („penkių pirmininkų pranešimą“), kuriame būtų nubrėžtas kelias į tikrą bendrąją rinką;
75. pabrėžia, kad Europos Parlamento Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitetas privalo stiprinti savo ryšius su nacionaliniais parlamentais, kad suderintų ir išspręstų klausimus, susijusius su bendrosios rinkos taisyklių perkėlimu į nacionalinę teisę ir įgyvendinimu;
76. pabrėžia, kad būtina stiprinti SOLVIT tinklą, visų pirma išplečiant SOLVIT, CHAP,

„EU Pilot“ ir Europos įmonių tinklo sąveiką, kad būtų racionalizuota platesnė ES skundų tvarkymo sistema, taip pat padidinti piliečių ir MVĮ informuotumą apie šį tinklą ir jo vaidmenį praktiškai sprendžiant bendrosios rinkos nuostatų aiškinimo problemas; mano, kad Komisijai vertinant, kaip nustatyti vykdymo užtikrinimo veiklos prioritetus, reikėtų atsižvelgti į duomenis apie SOLVIT tinkle keliamus klausimus; ragina Komisiją sustiprinti savo pastangas padedant valstybėms narėms spręsti problematiškiausius atvejus; ragina valstybes nares deramai aprūpinti ir tinkamai paskirstyti savo nacionalinius SOLVIT centrus, kad jie galėtų atlikti savo vaidmenį;

77. pabrėžia, kad tarpvalstybinei prekybai bendrojoje rinkoje yra būtinas nacionalinių taisyklių skaidrumas ir kad jis padeda aptikti netarifines kliūtis; ragina valstybes nares pasirūpinti, kad, siekiant išplėsti prekybą (kas būtų naudinga visiems), jų taisykles būtų galima lengviau rasti internete ir daugiau nei viena kalba;
78. atkreipia dėmesį į tai, kaip svarbu skatinti judumą vykdant mokymo ir pameistrystės veiklą, ugdant gebėjimus ir didinant įsidarbinimo galimybes pasitelkiant tokias programas kaip „Erasmus+“ ir EURES, kuriomis milijonams ES darbuotojų suteikiama galimybių įgyti naudingos patirties;
79. apgailestauja, kad daugelyje valstybių narių abipusio pripažinimo principas nėra tinkamai taikomas; tikisi, kad, stiprinant bendrąją prekių rinką, šiuo klausimu Komisija pateiks pasiūlymą, nes tai pagerintų abipusį pripažinimą, imantis veiksmų, kuriais didinamas informuotumas apie abipusio pripažinimo principą, taip pat užtikrinant geresnį jo taikymą ir taikymo užtikrinimą persvarstant Abipusio pripažinimo reglamentą, be kita ko, siekiant pagerinti ginčų, kylančių dėl abipusio pripažinimo principo netinkamo įgyvendinimo ar taikymo, sprendimo priemones; pabrėžia, kad jei abipusio pripažinimo principą kompetentingos institucijos tinkamai taikytų visoje ES, įmonės galėtų visą dėmesį skirti tik verslui ir ES ekonomikos augimo stiprinimui, o ne pastangoms įveikti įvairias kliūtis, kurios kyla dėl to, kad valstybės narės nesilaiko abipusio pripažinimo principo;
80. mano, kad Komisija turėtų aktyviau veikti nustatant dideles tarpvalstybinės prekybos, skaitmeninimo ir galimo tarpusavio pripažinimo principo taikymo galimybes teikiančius sektorius;
81. ragina Komisiją paaiškinti, kaip veiktų siūlomos rinkos informavimo priemonės ir koks teisinis tokių priemonių pagrindas;
82. pakartoja savo raginimą skubiai Taryboje priimti Produktų saugos ir rinkos priežiūros dokumentų rinkinį ir atsižvelgiant į tai prašo Komisiją aktyviai imtis savo vaidmens padedant rasti sprendimą; pabrėžia tinkamos informacijos, pateikiamos ant mažmeninei prekybai skirtų produktų etikečių, ypač kilmės šalies nuorodos, reikšmę – ji itin svarbi siekiant apsaugoti vartotojus ir stiprinti kovą su klastojimu;
83. ragina Komisiją ir valstybes nares griežtinti sankcijas už klastojimą ir užtikrinti, kad šioje srityje galiojantys ES teisės aktai būtų visapusiškai įgyvendinami;
84. pabrėžia, kad valstybių narių reguliavimo skirtumai, susiję su skirtingais ženklavimo arba kokybės reikalavimais, sukuria nereikalingas kliūtis prekių tiekėjų veiklai ir vartotojų apsaugai; pabrėžia, kad pridėtinę ekologinio ženklo vertę; ragina Komisiją įvertinti, kurie ženklai esminiai ir kurie nėra būtini siekiant užtikrinti vartotojų

informuotumą, taip pat apsvaistyti galimybę nustatyti privalomą sistemą, pagal kurią būtų teikiama pagrindinė informacija apie rankų darbo ir pramonės produktus (kaip, pavyzdžiui, svarstyta ES lygmeniu daryti baldų sektoriuje), siekiant vartotojams pateikti pagrindinę informaciją ir užtikrinti vienodą produkto kokybę skirtingose valstybėse narėse; mano, kad tokia iniciatyva būtų naudinga vartotojams, pramonei ir prekybos veiklos vykdytojams, bendrojoje rinkoje užtikrinant skaidrumą, tinkamą Europos produktų pripažinimą ir veiklos vykdytojams taikomų taisyklių suderinimą;

85. pabrėžia, kad bendrojoje paslaugų rinkoje akivaizdžiai reikia tobulinti tarpvalstybinį paslaugų teikimą, vis dėlto stengiantis neskatinėti socialinio dempingo; primygtinai ragina valstybes narės užtikrinti tinkamą ir veiksmingesnį Paslaugų direktyvos taikymą, kartu vengiant perteklinio reglamentavimo praktikos; palankiai vertina Komisijos pasiūlymą gerinti pranešimų teikimą pagal Paslaugų direktyvą, nes dabartinė procedūra neefektyvi ir neskaidri; mano, kad pranešimas teisėkūros proceso metu turėtų būti pateikiamas anksčiau, kad suinteresuotieji subjektai ir valstybės narės turėtų laiko pateikti nuomonę ir būtų sumažinti vėlavimai priimant naujus teisės aktus; sutinka išplėsti pranešimo procedūras, numatytas Direktyvoje (ES) 2015/1535, taikymą visiems sektoriams, kuriems ši direktyva netaikoma; nepritaria jokiame siūlymame išplėsti Paslaugų direktyvos taikymo sritį; ragina Komisiją spręsti su susiskaidžiusiu bankų sektoriumi Europoje susijusios naštos klausimus, nes nerezidentams, ypač MVI, kyla sunkumų atidaryti banko sąskaitą kitoje valstybėje narėje;
86. ragina Komisiją siekti, kad būtų pradėta taikyti supaprastinta ir suvienodinta tarpvalstybinio paslaugų teikimo procedūros forma, siekiant MVI veiksmingiau integruoti į vidaus rinką;
87. atkreipia dėmesį į tai, kad Paslaugų direktyvos 16 straipsnio 1 dalyje ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikoje aiškiai nustatyti proporcingo reglamentavimo reikalavimai; primena, jog tai, kad viena valstybė narė priima ne tokias griežtas taisykles kaip kita, nereiškia, kad pastarosios valstybės narės taisyklės neproporcingos ir nesuderinamos su Europos Sąjungos teise; pakartoja, kad teisės normos, dėl kurių tampa sunkiau ar mažiau patrauklu arba kuriomis trukdoma teikti tarpvalstybines paslaugas, su vidaus rinkos reikalavimais suderinamos tik tuomet, kai jos reikalingos dėl privalomųjų viešojo intereso priežasčių, tam iš tikrųjų tinkamos ir jomis laisvė teikti paslaugas apribojama ne daugiau nei būtina jomis siekiamo viešojo intereso apsaugai;
88. pabrėžia būtinybę užtikrinti nuoseklų reglamentavimo reikalavimų ir apribojimų, taikomų paslaugoms, proporcingumo vertinimą; pritaria Komisijos pasiūlymui sukurti paslaugų pasą, kuris pagrindiniuose ekonomikos sektoriuose, pvz., verslo paslaugų sektoriuje, palengvintų įmonių plėtrą ir judumą visoje bendrojoje rinkoje; mano, kad šia iniciatyva turėtų būti siekiama supaprastinti administracines procedūras tarpvalstybinio mastu norintiems veikti paslaugų teikėjams bei valdžios institucijoms ir panaikinti reguliavimo srities kliūtis, kurios atgraso tokias įmones nuo ėjimo į kitų valstybių narių rinkas; mano, kad galimas paslaugų pasas turėtų būti viena iš tokių vidaus rinkos teisės aktams paremti skirtų horizontalių priemonių kaip Vidaus rinkos informacinė sistema (angl. IMI) arba vieno langelio principu veikiančios kontaktiniai centrai, kurie numatyti Paslaugų direktyvoje kaip viena administracinė sąsaja, skirta visoms reikalingoms su tarpvalstybine paslaugų teikimo veikla susijusioms administracinėms procedūroms atlikti; pabrėžia, kad sukūrus paslaugų pasą negali atsitikti taip, kad būtų susilpninta ar visai nustotų galioti susiformavusi Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika dėl privalomųjų viešojo intereso priežasčių, kuriomis galima pateisinti tarpvalstybinių

paslaugų judėjimą apribojančias taisykles; tačiau pabrėžia, kad paslaugų pasas galėtų būti nereikalingas, jei būtų tinkamai įgyvendinama Paslaugų direktyva ir užtikrinamas jos vykdymas; pabrėžia, jog tai nereiškia, kad gali būti pradėtas taikyti kilmės šalies principas;

89. palankiai vertina didelį dėmesį paslaugų vaidmeniui bendrojoje rinkoje ir užtikrinimą, kad specialistai ir paslaugas teikiančios įmonės, visų pirma mažmenininkai, nebūtų uždaryti savo šalies rinkoje; pabrėžia, kad siekiant išvengti nereikalingo biurokratizmo tarp valstybių narių, kuris sulaiko mūsų piliečius nuo darbo ir prekybos kitoje valstybėje narėje, svarbiausia bus toliau plėsti profesijų ir paslaugų pasų sistemas;
90. pakartoja, kad svarbu pašalinti kliūtis (be kita ko, kalbines, administracines ir informacijos stokos), ribojančias įmonių galimybes vykdyti tarpvalstybinę prekybą internetu ir griauinančias vartotojų pasitikėjimą bendrąja rinka; pabrėžia, kad svarbu pašalinti veiklos apribojimus mažmeninei veiklai, pvz., parduotuvių darbo laiko ribojimą, specifinius mažmeninei prekybai taikomus mokesčius ir pasirenkamuosius mokesčius bei neproporcingą informacijos reikalavimą iš įmonių;
91. pripažįsta vietos valdžios institucijų kompetenciją miestų planavimo srityje; tačiau pabrėžia, kad miestų planavimas neturėtų būti naudojamas kaip dingstis apeiti laisvo įsisteigimo teisę; šiuo klausimu primena, kad svarbu tinkamai užtikrinti Paslaugų direktyvos vykdymą; primygtinai ragina valstybes nares panaikinti laisvo judėjimo kliūtis ir atverti savo rinkas, kad būtų skatinamas konkurencingumas ir parduotuvių įvairovė, kuri yra būtina, kad prekybos zonos, pirmiausia miestų ir miestelių centruose, išliktų patrauklios;
92. pabrėžia, kad mažmeninės ir didmeninės prekybos sektorius yra didžiausias verslo sektorius Europoje; mano, kad nereikalingų reguliavimo srities administracinių ir praktinių kliūčių mažmeninės prekybos įmonėms mažinimas yra prioritetinės svarbos klausimas;
93. ragina Komisiją ir valstybes nares suteikti didžiausią politinę svarbą mažmeninės prekybos sektoriui kaip bendrosios rinkos, įskaitant bendrąją skaitmeninę rinką, ramsčiui ir panaikinti reguliavimo, administracines ir praktines kliūtis, kuriomis trukdoma pradėti veiklą naujoms įmonėms, trukdoma plėstis ir užtikrinti tęstinumą, be to, mažmenininkams sunku naudotis visomis ES vidaus rinkos galimybėmis; mano, kad mažmeninės prekybos rinką reguliuojantys teisės aktai turi būti grindžiami faktais ir rengiami atsižvelgiant į šio sektoriaus poreikius;
94. ragina Komisiją ir valstybes nares išanalizuoti nereikalingus apribojimus mažmeninės prekybos įmonių steigimui bendrojoje rinkoje, kurie nėra pagrįsti svarbesnėmis priežastimis, susijusiomis su viešuoju interesu, kai reikia, pateikiant pasiūlymų, kaip panaikinti šias kliūtis, ir 2017 m. pavasarį pateikti apie tai ataskaitą;
95. mano, kad, kalbant apie profesinių paslaugų sektorių, skirtingi požiūriai į reglamentavimą patys savaime nėra kliūtis stiprinti vidaus rinką; pabrėžia, kad teisės užsiimti tam tikra profesine veikla ir jos vykdymo reglamentavimas gali būti būtinas viešojo intereso ir vartotojų apsaugai ir jį galima pagrįstai vertinti tik atsižvelgus į konkrečias nacionalines aplinkybes;
96. pritaria Komisijai, kad daugelio valstybių narių reguliavimo nuostatos dėl teisės

užsiimti reglamentuojamų profesijų veikla ir jos vykdymo yra neproporcingos atitinkamiems reikalavimams ir sudaro kliūtis verstis ta profesine veikla;

97. mano, kad laikinas tarpvalstybinių paslaugų teikimas, įskaitant ir profesionalų paslaugas, turėtų būti laikomas vienu iš pagrindinių vidaus rinkos elementų, nes kuriamos darbo vietos ir ES piliečiams teikiami aukštos kokybės produktai ir paslaugos; todėl mano, kad valstybėms narėms yra naudingos periodiškai pateikiamos gairės, atsižvelgiant į skirtingas visų valstybių narių ekonomines, geografines ir socialines sąlygas;
98. palankiai vertina tai, kad neseniai paskelbtoje bendrosios rinkos strategijoje vėl skiriama nemažai dėmesio ES reglamentuojamų profesijų ir laisvųjų profesijų atstovams, kurie yra svarbus ekonomikos augimo ir užimtumo bendrojoje rinkoje veiksnys; ragina Komisiją pasiūlyti konkrečių priemonių Europos Komisijos Darbo grupės laisvųjų profesijų verslo stiprinimo veiksmų kryptį klausimais rekomendacijoms įgyvendinti;
99. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo siekiama panaikinti reglamentavimo kliūtis, kuriomis ribojama teisė užsiimti tam tikrų profesijų veikla, nes tai svarbus žingsnis siekiant atverti bendrąją rinką ir skatinti darbo vietų kūrimą;
100. pritaria Komisijos iniciatyvai peržiūrėti reguliuojamų profesijų klausimą, bet nurodo, kad vykdant tokius veiksmus būtina išlaikyti aukštus darbo ir paslaugų, kvalifikacijos patikimumo ir vartotojų saugos kokybės standartus;
101. mano, kad jei visoje ES nebus teikiamos konkurencingos profesinės ir verslo paslaugos, įmonėms gali būti sunku išlikti konkurencingoms, išlaikyti ir kurti naujas darbo vietas;
102. pažymi tai, kad neefektyvios pristatymo paslaugos, visų pirma susijusios su pristatymu galutiniam vartotojui, yra svarbi kliūtis tarpvalstybinei prekybai Europos Sąjungoje; pabrėžia, kad prieinamos, įperkamos, efektyvios ir kokybiškos pristatymo paslaugos yra esminė bendrosios rinkos klestėjimo sąlyga; ragina Komisiją pateikti išsamų veiksmų planą dėl siuntų pristatymo ir nustatyti tikslus, kuriuos šioje rinkoje reikia pasiekti iki 2020 m. pabaigos; ragina Komisiją daugiau dėmesio skirti kliūčių, kurias patiria tarpvalstybinio pristatymo veiklos vykdytojai, šalinimui;
103. ragina Komisiją dirbti kartu su valstybėmis narėmis siekiant supaprastinti ir pagreitinti profesinių kvalifikacijų pripažinimo procedūras, be kita ko, palengvinant ir skatinant taikyti bendras rengimo struktūras, kartu visapusiškai laikantis subsidarumo principo; ragina Komisiją ir valstybes nares intensyvuoti rengimą ir mokymą informacinių ir ryšių technologijų ir mokslo, technologijų, inžinerijos ir matematikos srityse siekiant suteikti esamiems ir būsimiems darbuotojams aktualių skaitmeninių įgūdžių;
104. palankiai vertina tai, kad strategijoje minimas aukštas nedarbo lygis visoje ES, bet apgailėstauja, kad joje nepateikta konkrečių veiksmų ir priemonių, kurie galėtų padėti žmonėms rasti darbą, pvz., gerinant švietimo ir mokymo standartus, įvykdant mokymosi visą gyvenimą tikslus ir panaikinant darbuotojų ir specialistų gebėjimų ir kvalifikacijos neatitikimą paklausai; mano, kad savaime suprantama, jog dėl skirtingų pramonės šakų skaitmeninimo bendroji rinka sparčiai keičiasi, ir kad naujiems darbams reikės kitokių gebėjimų ir kvalifikacijos;

105. nepitaria tam, kad Komisija bendrosios rinkos strategijoje nenustatė jokių konkrečių priemonių, kurios būtų skirtos neįgalių asmenų ir vartotojų, pagyvenusių asmenų ir kaimo bei atokiose vietovėse gyvenančių asmenų poreikiams;
106. mano, kad Komisijos Pirmininko J.-C. Junckerio propaguojamas vienodo užmokesčio mokėjimo už vienodą darbą toje pačioje darbo vietoje principas yra svarbi kovos su rinkos iškreipymais priemonė;

Sąžiningesnė bendroji rinka

107. pabrėžia, kad tikra bendroji rinka dėl geresnės kokybės, didesnės įvairovės, pagrįstų kainų bei prekių ir paslaugų saugos turėtų būti naudinga ir saugi piliečiams, vartotojams ir įmonėms; pabrėžia, kad bendrojoje rinkoje tiek interneto, tiek ne interneto aplinkoje nepriimtina nepateisinama paslaugų gavėjų (vartotojų ir verslininkų) diskriminacija dėl pilietybės arba gyvenamosios vietos, kuri nepagrįsta jokia objektyviu arba patikrinamu kriterijumi; tačiau mano, kad įmonių įpareigojimas vykdyti prekybą visoje ES yra neįgyvendinamas;
108. ragina Komisiją nieko nepaisant pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl nepagrįsto geografinio blokavimo ir kitų formų nepagrįsto diskriminavimo, vykdomo rinkos dalyvių; ragina Komisiją nustatyti veiksmingus kriterijus nepagrįsto pobūdžio geografiniam blokavimui įvertinti; pabrėžia, kad tokia pasiūlyme turi būti laikomasi pagrindinio laisvos prekybos principo; taip pat pabrėžia, kad Komisijos pasiūlyme turėtų būti atsižvelgta į proporcingumo principą, visų pirma taikant jį mažosioms ir labai mažoms įmonėms; pažymi, kad rinkos dalyviams dažnai tenka rinktis rinkas, kad galėtų veikti pagal nustatytas rinkos sąlygas;
109. sutinka, kad perkant prekes ir paslaugas bendrojoje rinkoje vartotojams būtina skaidriai pateikta informacija ir šiuolaikiškas ir tvirtas teisių rinkinys vartotojų interesams apginti; mano, kad bet kokia vartotojų teises reglamentuojančių direktyvų peržiūra, sujungimas ar konsolidavimas turėtų užtikrinti išties aukšto lygio vartotojų apsaugą ir įgyvendinamas teises, pripažįstant esamą geriausią nacionalinių teisės aktų praktiką;
110. ragina Komisiją išanalizuoti esamus teisinius neapibrėžtumus, dėl kurių nukenčia vartotojai, ir, jei reikia, išspręsti juos paaiškinant ir papildant vartotojų teisių teisinę sistemą; pakartoja savo įsipareigojimą laikytis lankstaus visų siūlomų su vartotojais susijusių ES teisės aktų derinimo principo ir tai, kad visišką suderinimą taikomas tik tuomet, kai juo nustatoma labai aukšto lygio vartotojų apsauga ir jis teikia aiškią naudą vartotojams;
111. pabrėžia, kad socialinės įmonės yra įvairių verslo modelių, o tai labai svarbu siekiant užtikrinti itin konkurencingą ir sąžiningesnę bendrąją rinką; ragina Komisiją integruoti socialinės ekonomikos aspektus į savo bendrosios rinkos politiką ir parengti Europos veiksmų planą socialinėms įmonėms, kad būtų išnaudotos visos jų galimybės tvariai ir įtraukiai augti;

Išvados

112. ragina Komisiją planuojamus pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų ir planuojamas iniciatyvas pateikti teisės aktų leidėjams greitai, atsižvelgiant į pirmiau nurodytus pasiūlymus ir atlikus tinkamas konsultacijas su suinteresuotaisiais subjektais

ir poveikio vertinimus, siekiant užtikrinti, kad jie galėtų būti priimti laiku;

o

o o

113. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijai, Tarybai, Europos Vadovų Tarybai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.